

sem še tukaj!« Nekdo pričujočih ga opomni, naj bi rajši rekel tako, kakor je rekel sv. škof Martin: Rad umrjem, o Gospod, pa tudi živeti se ne branim, ako me je tvojemu ljudstvu še treba. Frančišek mu odgovori: »Oh, jaz nisem sv. Martin; nevreden hlapec sem, ki ga ne potrebujeta ne Bog ne ljudstvo!

Tedaj so Jezusu matere prinesle otročičev, da bi roke nanje položil in molil. Učenci so jih karali, a Jezus je rekel: Pustite otročiče in ne branite jim k meni priti, zakaj takih je nebeško kraljestvo.

Mirko Kunčič:

Pojdimo v Betlehem.

*Pojdimo v Betlehem
Jezuška gledat!
Vsak Mu kaj lepega
mora povedat.*

*Jaz Mu porečem:
»Jezušek moj,
milostno name
ozri se nocoj.
Daj, da do konca dni
kakor ta lučka bom
svetlo gorel.*

*v Tebi ugasnil — še
lepše vžžarel.
Daj, da do konca dni
bom kot pastirček Tvoj
slavo Ti pel,
v srcu Te nosil, le
zate živel...«*

*Pojdimo v Betlehem
Jezuška gledat!
Vsak Mu kaj lepega
mora povedat.*

